

Čís. 14675.

K výkladu zákona čis. 145/34 Sb. z. a n. o pojistné smlouvě.

Předpisy §§ 79 až 83 zák. čis. 145/34 Sb. z. a n. platí i pro pojistné poměry, trvající v den účinnosti zákona čis. 145/34 Sb. z. a n. (20. ledna 1934.)

Pojistný poměr jest pokládati za ukončený složením pojistné náhrady u příslušného soudu podle § 79 odst. 4 zák. čis. 145/34 Sb. z. a n.

V rozvrhu požární náhrady požívají podle obdoby § 265 čis. 1 zák. čis. 76/27 Sb. z. a n. přednostního pořadí dvouleté daně počítajíc nazpět ode dne složení náhrady.

Do souhlasných usnesení o rozvrhu pojistné požární náhrady je dovolací rekurs přípustný.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1935, R I 1156/35.)

První soud rozděluje požární náhradu 17.000 Kč přikázal z ní spořitelně města V. na její pohledávku 5.449 Kč 14 h; k odporu spořitelny města V., nepřikázal čsl. státu na přihlášenou daňovou pohledávku nic. Rekursní soud nevyhověl rekursu čsl. státu. Důvody: Předmětem rozvrhu jest požární náhrada 17.000 Kč složená k soudu, ze které připadá na nemovitosti 5.449 Kč 14 h a na svršky 11.550 Kč 86 h. Částka 5.449 Kč 14 h připadající na nemovitosti byla přikázána Spořitelně města V., pro kterou byla vinkulována a nemůže proto na ni finanční prokuratura uplatňovati přednostní právo zástavní pro nedoplatky daní pozemkové, domovní a činžovní. Právem tedy první soud vyhověl odporu proti přikázání daňové pohledávky stěžovatelovy a k ní při rozvrhu nepřihlížel.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu potud, že přikázal čsl. státu podle výkazu nedoplatek, vydaného berním úřadem ve V. k hotovému zaplacení částku 188 Kč 10 h v přednostním pořadí.

Důvody:

Předeslati jest, že dovolací rekurs zasahuje toliko poměrný díl 5.440 Kč 14 h ze složené náhrady, pokud totiž připadá na nemovitost. V rekursu nadhozenou otázku přípustnosti dovolacího rekursu proti souhlasným usnesením nižších soudů jest zodpověděti kladně vzhledem k ustanovením zákona ze dne 3. července 1934 čis. 145 sb. z. a n. o pojistné smlouvě. Podle § 162/1/d) platí jeho ustanovení §§ 79 až 83 i pro pojistné poměry, které tu byly v den účinnosti tohoto zákona, t. j. dne 20. ledna 1935. V té době tu byl ještě pojistný poměr, o který jde, neboť jest jej pokládati za ukončený teprve složením pojistné náhrady v dohodnuté částce u příslušného soudu (§ 79 (4) uved. zák.), což provedeno na poukaz okresního soudu ze dne 11. března 1935 č. j. Nc I 52/35—15 převedením dotyčného peníze z tamní úschovy k okresnímu soudu ve V. dne 30. března 1935. Jest se tudíž řídití uvedenými předpisy tohoto zákona, podle jehož § 79 č. 5 rozvrhne soud složenou pojistitelem náhradu, užívaje přiměřeně ustanovení exekučního práva o rozvrhu nejvyššího podání při nucené dražbě nemovitostí. To zahrnuje

i ustanovení § 239 posl. odst. ex. ř., dle něhož proti rozhodnutí o rekursích týkajících se rozvrhového usnesení, přípustný je další rekurs, byť soud druhé stolice potvrdil usnesení prvního soudce v odpor vzaté. Ve věci samé jest dovolací rekurs jen částečně opodstatněn. Z předpisu § 79 čís. 5 zákona čís. 145/34 sb. n. s. a § 216 čís. 2 ex. ř. plyne, že jest ze složené náhrady zapraviti přihlášené daně v přednostním pořadí, kteréžto pořadí podle § 265 čís. 1 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927 čís. 76 sb. z. a n. požívají v tomto případě dvouleté daně, počítajíc nazpět od složení náhrady, které se dle předchozího stalo dne 30. března 1935. Na tříleté daně podle § 265 čís. 3 uved. zákona nelze tu přednostní právo rozšiřovati, ježto knihovní zajištění z 2. dubna 1935 se stalo až po dvou letech od splatnosti, t. j. ode dne 1. ledna 1932. Z dřívějších knihovních zápisů pak nelze určit částku knihovně zajištěných daní, jež by spadala v poslední tříletí. Zbývá tudíž jen přihlášená domovní daň za léta 1933 a 1934 po 94 Kč 05 h, úhrnem 188 Kč 10 h, jež mohla býti přikázána z částky náhrady, připadající na shořelý dům. Odpor spořitelny města V. proti přikázání této částky, není opodstatněn. Uzávěra (t. zv. vinkulace) požární náhrady pak nebrání přikázání částky náhrady, připadající na nemovitost, ježto má podle § 16, druhý odstavec všeobecných pojišťovacích podmínek účinek, že pojišťovací ústav nesmí bez svolení knihovního věřitele Spořitelny města V. přijmouti výpověď z pojištění nebo snížení pojistné hodnoty, ani dlužníku náhrady vyplatiti. Poněvadž pak nebylo použito ustanovení § 35 všeob. pojišť. podmínek, dle něhož jsou náhrady škod zásadně určeny ke znovuzřízení vyhořelé pojištěné budovy, nýbrž náhrada za účelem rozdělení mezi oprávněné osoby byla složena k soudu, rozvržena byla důvodně podle § 79 odst. 2 až 5 a § 81 poslední věty. zákona čís. 145/34 sb. z. a n. Bylo proto z přihlášených berním úřadem ve V. daňových nedoplatků ve výši 714 Kč 55 h přikázati v přednostním pořadí částku 188 Kč 10 h, o kterou se snižuje peníz, přikázaný v rozvrhovém usnesení na pohledávku první knihovní věřitelky.

Čís. 14676.

K výkladu §§ 1012, 1198 obč. zák.

Vedla-li osoba, jež není společníkem, na základě dohody všech společníků správu společnosti, jest každý ze společníků oprávněn domáhati se vyúčtování jen na ni, ne však na některém ze společníků.

Pokud není splněna povinnost zmocněnce k vyúčtování.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1935, Rv I 2613/33.)

Žalobkyně zamýšlela se žalovanou Annou F-ovou zřídit společnost s ručením obmezeným pod firmou »E.« masové konzervy. Bylo rozhodnuto, že podnik povede manžel Anny F-ové Josef F. Žádost o zápis společnosti do obchodního rejstříku byla vrácena k doplnění, nebyla však znovu podána. Přes to vedl Josef F. se souhlasem žalobkyně i Anny F-ové pod firmou zamýšlené společnosti »E.« obchody, jež však dobře nešly, pročež provedl spolu s Annou F-ovou a to, jak žalobkyně tvrdí,